

Felelős szerkesztő:
KURKÓ GYÁRFÁS
Főmunkatárs:
SZEMLENER FERENC
Engedélyezte: Cenzura Militară
a Presei sub No. 1437. 7. X. 1944

NÉPI EGYSÉG

A harmadik »zsák«

Három „zsákra” volt az orosz haderőnek szüksége, hogy a tömösi szorosról elfusson az uezsoki szorosig. Ekkora tekintélyes területet el tudott foglalni anélkül, hogy úgynevezett „nagy csatába” becsajtkozott volna. Voltak ütközetek, sajnálatos halálesetek és sebesültek, de voltaképpen — nagyon magáról és messziről nézve — ez az Erdélyen át való háború nem volt olyan borzalmasan véres, mint Sztalingrad, vagy a hajdani Verdun, vagy a mostani nagy varsói csata.

A „zsák” tehát nemcsak nagyszerű haditaktika, hanem igen jelentős embervértákaréosság is.

Ez a hurkolási, zsákolási taktika ennek a mostani háborúnak sajátja. A németek kezdték és alkalmazták a lengyel háborúban, Belgium és Hollandia lerohanása alkalmával, sőt még a Páris elleni csatáig is. 1941-ben az oroszok elleni nagy offenzívájukban is, június 22-től október 31-ig, a németek nem egyszer komolyan „zsákoztak” és ezzel a harci módszerükkel jutottak el alig négy hónap leforgása alatt a lengyel határtól az Ilmen-tó — Wiasma — Poltava — Máriaopol vonalig. A zsákolásnak azonban az a hibája, hogy csak az a küzdő fél alkalmazhatja, amely előnyben és fölényben van. Maholnap két észíendős visszavonulásuk során a németek egyetlen alkalommal sem tudták „zsákolni”, ami annak bizonyossága, hogy megszünt a fölényük.

Miben áll a zsákolás tudománya? Vagy talán helyesebben mondjuk így: a zsákolás művészete. Abban, hogy a hadviselő fél nem támad arcvonalaszerűen, hanem éket ver és az éket úgy fordítja, forgatja, csavarintja, ahogyan a hadi- és a földrajzi helyzet megengedi. Ezt a magasabb stratégiai „tolvajnyelvet” hosszú ideig nem értették. Ma már értjük, mert a saját bőrünkön tapasztaltuk ki. A szemünk előtt játszódott le, hogy miképpen zsákozták körül az oroszok Erdélyt, most pedig, hogy miképpen zsákojják a ruszinszkoji területeket.

Az első zsák a testünket érintette. Predealnál jöttek be az oroszok a Kárpátok mögé és csak tessék-lássék erőket vetettek a Székelyföld irányába. A főerejük Nagyszeben — Gyulafehérváron át részben Arad, részben Marosvásárhely ellen irányult és Aradon túl bekanyarodott Nagyvárda felé. E pillanatban már két zsákba szorult az ellentálló haderő.

Az első zsák fogta a Balázsfalva — Marosvásárhely-i zsákszájat és a németeknek ki kellett üríteniük az egész Székelyföldet. A második zsák szája pedig a Királyhágó felé került és a német-magyar erőnek fel kellett adniuk a Brad — Torda közötti hegyvidéket, a Mezőség és a Királyhágó közötti egyébként vívhatatlannak látszó területet.

A „zsák”-nak tehát sikerei voltak és éppen a mi különleges esetünkben még egy nagy előnye is volt: az oroszoknak nem kellett megvívniuk a Kárpátok szorosait.

A polgári stratégia, a kávéházi Konrád, hosszú hónapokon át azzal álltatta magát, hogy az orosz előrenyomulás megtorpan majd a Kárpátok hágóinál. Valóban nem lett volna könnyű feladat ezt a rengeteg sok szorost és hágót megvívni. Ha Braszóól kiindulva végigszaladunk a térképen éjszaki irányban, ott a tömösi, bodzai, ojtózi, gyimesi, túlyesi, borgói, radnai, borsai, jablonci, vereckei, uezsoki hágó és a duklai szoros. Tizenkét szoros! Oriási erőfeszítésre lett volna szükség ahhoz, hogy ezt a sok szorost az orosz erő egyenként hatalmába kerítse.

Ezzel szemben mi történt?

Megkapta a tömösi hágót Románia fegyverszüneti kérése eredményeként és bevette most legújában az uezsoki szorost és így szinte alföldi uton jutott a Kárpátok mögé. Csapnál találkozott a két orosz sereg, az, amely Dél-Erdélyből tört a cseh határ irányába és az, amely a podóliai fennsíkon át a Keleti-Beszkidékre támaszkodva nyomul Krakkó irányába. Most már csak a magyar alföldön és a lengyel fensíkon kell zsákolniuk, hogy komolyabb természeti akadályok nélkül jussanak el délen Bécsbe és északabbra Breslauba, Berlin kapujába.

Azt, hogy a magyar Alföldön hogyan domborodik majd ki a zsák hasa, még nem lehet megállapítani, de abból a tényből, hogy a Szolnok alatt álló orosz erők nem tesznek nagyobb erőfeszítéseket Budapest elfoglalására, hanem komolyabb erőkkel már átlépték a Szávát és a Dunántúl felé irányultak igyekeznek, azt a következtetést kell levonni, hogy a magyar főváros is

zsákba kerül, hogy a magyar-német haderőknek a Csallóköz és a Kis-Alföldet is előbb-utóbb ki kell üríteniük.

A zsáknak — mondottuk az előbb — az a nagy előnye is van, hogy kevesebb embervérrel lehet megoldani ennek a háborúnak célkitűzéseit. És mi, erdélyi magyarok, ennek a zsák-taktikának az adott pillanatban különlegesen örülünk. Vértesszéereink nem tudják ezt a mindig okatlan volt és most már teljesen reménytelen háborút feladni, mert a Himmler-huszárok Pesten vannak és a halálba parancsolják mindazokat a jó magyarokat, akik régóta látják ennek az esztelen és legjözanabb érdekei ellen való harcnak minden kilitás-„talanságát. Talán a „zsák” jóvoltából megkímélődik a magyar vér, talán ez átkarolási mozdulat sikere esetén nem lesz Budapestből sem Brest, sem Aachen, sem Varsó. És mivel ez a háború ma már — legalább is a balkáni és dunamedencei részekben — nem csaták és ütközetek, ro-

hamok és kézi harcok véres és borzalmas egymásutánja, hanem a legyőzhetetlen fölénynek stratégiai tudománya, minden reményünk meg lehet arra, hogy Magyarország szenvedése rövidesen véget ér. Középen, a kelet-porosz részekben egyrészt, másrészt a rajnamenti területen még elszánt és komoly a viadal és ennek folytán vérfolyam zúgog, de itt délen csendesül a vihar és előreláthatólag rövidesen megszűnik a Duna-medence jobb sorsra érdemes népeinek szenvedése.

Mert valljuk csak be: elég volt. Elég volt nemcsak a háborúból, hanem abból az acsarkodó és fenekedő politikából is, amely világuralmi érdekek szolgálatában Napoleon óta egymásra uszítja a testünkön a népeket. A Szovjetunió kirgizei békében megélnék a szamojédokkal és a turkesztániakkal sincs semmi bajuk az osztjakkal. Csak mi csináljuk századok óta ezt a késhegyre menő „csakazértis” politikát, ezt az esztelenül visszatérő visszautést, amely abba a szomorú sorsba juttatott bennünket, amelyben vagyunk. Hisz-szük, hogy e harmadik zsák után elkövetkező negyedik most már pontot tesz ennek az okatlan és véres gyűlölet-fejezetnek vé-gére.

Kalinyin, a Szovjetszövetség elnöke:

A szovjet- és amerikai csapatok nemsokára német földön találkoznak

(Moszkva, 2.) Kalinyin, a Szovjetszövetség elnöke, szerdán nyilatkozatot adott s kijelentette, hogy a szovjetcsapatok és az amerikai csapatok nemsokára német földön találkoznak.

Kalinyin ugyanakkor beszámolt a német haderő borzalmas arányú veszteségeiről. A keleti arcvonalon 1943 december 24-ike és 1944 szeptember 3-ika között a németek több mint egymillió embert vesztek. Ebből az első ukrainai fronton december 24-ike és január 13-ika között 100.000 embert, míg a Krímben 50.000 halottat és 101.000 foglyot vesztek. Az első szovjetoffenzíva a nyár folyamán 381.000 halottba és 158.000 fogolyba került a né-

meteknek. A hatodik német hadsereg összeomlása augusztus 20-ika és szeptember 3-ika között 256.000 német halottat és foglyot jelentett.

A németek eközben több mint 3800 harciocsit vesztek el. (London, 2.) A magyar arcvonalról érkező jelentésekből kitűnik, hogy a szovjet-erők és a román csapatok 300 km széles fronton teljes erővel folytatják a támadást Budapest irányában.

Az utóbbi 24 órában az előrenyomuló haderők 100 km szélességben törték át a német-magyar arcvonalat és több mint 200 helységet foglaltak el. Budapesttől északkeletre a szovjet-erők nem egészen

70 kilométerre állanak a magyar fővárostól.

(Moszkva, 2.) Az utóbbi napok harcairól szóló szovjetjelentés megemlíti, hogy Nyiregyháza városáért véres harcok folytak. Nyiregyháza többször került egyik kézzel a másikra, míg a szovjethaderők véglegesen birtokukba vették.

A Duna és Tisza között újabban több mint 200 helység esett el, köztük 12 nagyobb vasúti csomópont. A szovjetcsapatok kiverték a német-magyar csapatokat Hajdudorog és Hajdunánás helységekből is.

Kormánybiztosság gyakorol felügyeletet a volt német és magyar vállalatok felett

(Bucureşti, 2.) A nemzetgazdasági minisztériumban tanulmányozás alá vették a volt német és magyar vállalatok kérdését. Hogy e vállalatokat egységesen irányit-

hassák, a nemzetgazdasági minisztérium mellett kormánybiztosságot állítanak fel, s ennek felügyelete alá helyezik ezeket a vállalatokat.

Franciaországban a legnagyobb szigorral büntetik a németbarát árulókat

(Párizs, 2.) A franciaországi hatóságok a legnagyobb eréllyel folytatják a háborús bűnösök üldözését. A tisztogatási folyamat azonnal megkezdődött, mielőtt a szövetséges csapatok és a szabad francia haderők felszabadították valamely várost vagy területet.

A francia fővárosban különleges törvény

szék csakis ezekkel az ügyekkel foglalkozik. A törvényszék tagjai: öt hivatásos bíró és 25 képviselő és szenátor. Ezen törvényszék elé kerülnek a német megszállás alatt miniszterséget s más magasabb hivatalokat vállaló egyének.

A szövetséges államok sajtója elismertleg emlékszik meg a szigorú francia

intézkedésekről.

De Lebour gróft például halálra ítélték, mert segített a francia gardák megszervezésében, amelyeket a németbarát kormány a francia szabadharcosok ellen használt fel. A Matin 75 éves főszerkesztőjét 20 évi börtönrre ítélték.

A News Chronicle megállapítja, hogy Franciaországban az összes németbarátokat minden kímélet nélkül a legszigorúbban felelősségre vonják és méltó büntetésben részesítik.

Kisállam-szövetséget javasol egy angol püspök

(London, 2.) A birminghami püspök ma beszédet mondott, amelyben a tartós béke lehetőségének kérdését boncolgatta. Ennek érdekében — mondja az angol püspök — meg kell alakítani az európai kisállamok szövetségét közös vámtarifával és pénzügyességgel, központi kormány irányítása mellett. Ebben az államszövetségben a beletartozó népek természetesen széleskörű önkormányzatot kapnának.

Az új lakbértörvény

Előzőleg ismertettük már az új lakbértörvénynek a lakások és egyéb helyiségek béremlésére vonatkozó általános intézkedéseit. E számban a külön elbírálás alá eső lakbérszerződésekre vonatkozó emelést, valamint a béremléssel összefüggő egyéb általános kérdéseket tárgyaljuk.

A külön elbírálás alá eső szerződések béremlési kulcsa

Külön kulcsokat állapít meg a törvény azokra a helyiségekre, amelyeknek bérét az 1943. április 23. és 1944. április 23. közötti időre a törvényszékek mellett működő döntőbíróóságok állapították meg. Az ily helyiségek, valamint az 1942. április 23.-a után kiadott helyiségek bére az alább ismertetendő kulcsokkal emelhető. Ezeknél a helyiségeknél a béremlés alapját nem az alapbér, hanem az 1944. április 23.-tól 1944. október 26.-ig fizetett félévi bér kétszerese képezi. Itt tehát a béremlésnél figyelembeveendő évi bért úgy kapjuk meg, ha az említett időre járó félévi bért megszorozzuk kettővel.

Az e csoportba tartozó lakások béremlési kulcsa azonos a fentebb ismertetett s a lakásokra 1944. október 26.-tól általában érvényes emelési kulcsokkal. A kulcs itt is megkettőződik, ha a lakók jövedelme az ismertetett módon meghaladja az évi 1.500.000 lejt.

Üzletek és minden nem lakáscélú szolgáltatóhelyiség bére a következőképpen emelhető:

- 10 százalékkal, ha az évi bér 100.000 lejt nem halad meg;
- 15 százalékkal, ha az évi bér 100.000 és 200.000 lej között van;
- 20 százalékkal, ha az évi bér 200.000 lejt meghalad;
- 50.000.000 lejt meghaladó forgalom esetén az emelési kulcs itt is emelkedik 10 százalékkal.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a törvényes bér a fentebb említett összes szerződéseknek 1944. április 23.-án nem szenvedett változást. Az 1944. április 23.-tól 1944. október 26.-ig eltelt időre tehát a megelőző évben érvényes bért kellett fizetni.

Külön intézkedéseket tartalmaz a törvény arra az esetre, ha a lakásnak csak egy része szolgál tulajdonképpen lakás céljaira, míg a többi része valamely kereskedelem vagy ipar üzésére szolgál. Ebben az esetben, ha az alapbér 100.000 lejt alul van, a szerződés lakbérszerződésnek tekintendő és a lakbérszerződésekre vonatkozó szabályoknak van alávetve. Ha az alapbér meghaladja a 100 ezer lejt, akkor az emelés tekintetében azok a kulcsok nyerne alkalmazást, amelyeket a törvény a nem lakás céljait szolgáló helyiségek számára ír elő.

A központi fűtés ellenértéke

A béremlési kulcsokon kívül központi fűtés ingatlanoknál a lakónak a lakásra eső fűtés ellenértékét is meg kell fizetnie. Ezt a lakóhelyiségek köbtartalma alapján számítják ki.

Mit kell viselnie a lakónak a felemelt adókból és illetékekből?

A törvény szerint az 1943. április elseje után létesített új állami adók és községi illetékek fele a háztulajdonost terheli, fele a lakók között osztandó szét az általuk elfoglalt helyiségek arányában. Ugyanígy módon oszlanak meg a háztulajdonos és a lakók között az 1943. április elseje után eszközölt adó- és illetékemlések is. Mindezeknek a lakóra eső hányada tehát a fentiek szerint kiszámított házbér összegéhez hozzáadandó.

Ha az 1943. április 1.-én érvényben volt lakbérszerződés szerint a lakó nem fizette külön a vízdíjat és szeméttakarítási illetéket, ezeknek az említett időpont után eszközölt emelése teljes egészében a lakó terhére esik. A lakó tehát azt a különbözetet köteles ez esetben a háztulajdonosnak meg-

fizetni, amely az 1943. április 1.-i és a mai, illetve a mindenkori bérfizetés időpontjában életben levő víz- és szeméttakarítási illeték között fennáll.

Ha a háztulajdonos és a lakó ez illetékemlések megállapítása és felosztása tekintetében nem jutnak megállapodásra, megállapítási kereset útján a bíróságok elé lehet vinni a kérdést.

Az új, a szabaddá vált és hadi kárt szenvedett lakások bére

Az újonnan épített, az 1944. október 26.-a után bérbe adott vagy a bármilyen okból megürült lakások bére nem haladhatja túl a vonatkozó évre beírt bruttó lakbérték kétszeresét.

Ha a hadműveletek folytán bármilyen okból (légbombázás, ágyúzás, stb.) hadikárt szenvedett s lakbérszerződés tárgyát képező ingatlan vagy lakrész kijavítására a tulajdonos az ingatlan értékéhez viszonyítva, több mint 25 százalékos befektetést eszközölt, az évi bér nagyobb

mértékben emelheti, de az emelés nem haladhatja túl a kincstár könyveibe beírt bruttó lakbérték háromszorosát. Ha több mint 40 százalékos a befektetés, az évi bérhatár a bruttó lakbérték négyszeresére. Ha a befektetés értéke az ingatlan értékéhez képest 60 százalékot meghalad, az évi bér határa a bruttó lakbérték ötszörösével egyenlő.

A javítás célját szolgáló befektetések százalékarányának megállapításánál a ház értékét a bányatörvény rendelkezései alapján állapítják meg. Ezek szerint az ingatlan értéke nem lehet kevesebb, mint a kincstár könyveibe beírt lakbérték tizenötszöröse.

Ismertettük a lakbérremlésre vonatkozó intézkedéseket úgy, amint azok ma a módosított törvény életbelépte után érvényben vannak. A lakbértörvény más általános intézkedéseinek ismertetésére visszatérünk.

Dr. Csákány Béla

Újabb védelmi vonalakat építenek a németek Keletporoszországban

(Moszkva, 2.) A Tass szovjet-sajtóiroda közlése szerint Keletporoszországban, a jelenlegi arcvonal háta mögött messze, lázasan dolgoznak újabb védelmi vonalakon. Az előkészületek mutatják, hogy a németek a legnagyobb elszántsággal akarják megvédeni Keletporoszországot.

Jacob tábornok, a német műszaki főparancsnok, Königsbergbe tette át székhelyét.

A német műszaki csapatok aláaknázzák az utakat és előkészítik az összes, katonai szempontból fontos berendezések felrobbantását.

A kormány

a Vöröskereszttel ellenőrizteti az Északkelet-kelet elhurcolt román alattvalók helyzetét

(București, 2.) A rádió a kormány következő közleményét olvasta fel:

— A Román Királyi Kormány felkéri a Nemzetközi Vöröskeresztet, hogy látogassa meg a romániai gyűjtőtáborokat, ahol meggyőződhetik a német és magyar alattvalókkal szemben alkalmazott bánásmódról.

Tekintettel arra, hogy a Németországból érkezett hírek szerint az Északkelet-kelet magyar- és németországi táborokba hurcolt román alattvalókkal — köztük igen sok zsidóval — embertelenül bántanak, a román kormány ismételt figyelemzteti a német és magyar kormányt, hogy a leg-

keményebb megtorló intézkedéseket lépteti életbe nemcsak a német és magyar alattvalókkal, hanem a romániai német népcsoport tagjaival és a romániai magyarokkal szemben is.

A német kormányhoz intézett hivatalos jegyzéket a Nemzetközi Vöröskereszt közvettette.

A bőripari szakszervezet ülőse

A bőripari munkások szakszervezete csütörtökön, folyó évi november hó 2-án, ülést tart a szakszervezeti székházban (a Sparkassa II-ik emeletén). Felkéri a cipész, csizmadia és tászkészítő munkásokat, hogy azon teljes számban vegyenek részt.

A ruházati-ipari munkások megválasztották vezetőségüket

A ruházati ipari munkások október 29-én tartották közgyűlésüket rendkívüli érdeklődés mellett. A gyűlést Motronea, a szervezőbizottság elnöke vezette le.

Bevezető beszédében élesen állást foglalt többek között a sovinszta uszítás ellen is. Szatmári, Iles Borcea, Melas, Schwartz és Grünberg tagok felszólalása után a következő vezetőséget választották meg: Miret I., elnök; I. Borcea, Schwartz alelnökök; Murtz Heinrich, pénztáros; Suciu I., titkár; felügyelőbizottsági tagok: Melas I., Buzoia Gh., Balog I. Pelta A. és Poscea I.

Szakszervezeti hírek

— A Kisiparosok Szakszervezete vasárnap, folyó hó 5-én d. e. fél 10 órakor vezetőségi gyűlést tart a volt Ipartestület gyűléstermében, melyre a vezetőségi tagok pontos megjelenését kéri.

— A szabóiparos-szakszervezet bizottsági ülése. A brassói szabóiparosok szakszervezete meghívja a bizottság minden tagját a vasárnap, november 5-én, délelőtt fél 10 órakor a szervezet helyiségében (volt ipartestület épületében, Mitr. Filitti utca 5 szám) tartandó bizottsági ülésre.

— Az elektrotechnikus szakszervezet közgyűlése. A brassói elektrotechnikusok szakszervezete meghívja minden tagját a november 3.-án, az egyesült szakszervezetek épületében (Szabadság-tér 26) tartandó közgyűlésre.

A bizottság

Rokonoknál

ILLYÉS GYULA tíz évvel ezelőtt megjelent „Oroszország” című könyvéből:

Három-négy citera kezdett rá egyszerre a dalra, amelynek pattanó hullámszámból egyre világosabban tűzött ki valami ismerős refrén. Nem tévedtem. Ezt a dallamot én is ismerem, csak ugyálszik, elfeledtem. Őt-hat magyar népdal lejtése is fölmerült bennem: a szomszédos utcából felhangzó dal mindegyikre hasonlított, egy-két ütem erejéig együtt is haladt valamelyikkel, de azután hirtelen fordulattal otthagya, hogy egy másikkal társuljon. Egyszerre oly tisztán, mintha Somogy-szobon hallottam volna, ennek a pár sornak a dallama csapott ki:

Hármat tojtát a fűrejske, fűr, fűr, fűrejske...

Fel kellett nevetnem, a jelenet oly elképesztő, olyan gyerekesen egygűy volt. — Attól tartok, — fordultam szegyenkeze vezetőmhöz, — hogy ezt a dalt a mordvin klubban játszik. Sosem merem elmesélni, ha úgy lesz.

— Az valószínű, hogy a klubban muzsikálnak, — felelte ő is némi fülelés után. — Az ilyen helyeken szoktak az énekkarok és a műkedvelő színjátszócsoporthoz próbát tartani. Mindenesetre megnézhetjük.

Igy találtuk meg a mordvinokat. A hatalmas terem mélyén szinpad állt, rajta a zongora körül valóban citerapróbát tartottak. Egyik sarokban néhány fiú és leány, az ajtónál, hogy majdnem beléjük

botlottunk, pár gyerek; egyik asztalon vastag fehér kendőn meztelen csecsemő aludt. Üdvözlésünkre két fiatalember lépett hozzánk, oly tökéletes baranyai álarcra, hogy ámulatomba ajkamra fagyott a szó. Mögöttük pár lépésnyire az egyik oroszai szőlőpásztor állt kíváncsiskodva. Első csodálkozásom, emlékszem, az volt, mért néz úgy, mintha ismerne, mivel sérthettem meg? Vezetőm elmondta oroszul, mi járbanak vagyok. Most már többen körém gyűltek, egypáran a szinpadról is leugráltak. Egy percig szótlanság szüremlett. Szótlanság vizsgáltam én is őket, s úgy éreztem, káprázat játszik velem. Ne tréfálgatok, kíváncsított a nyelvemre, beszéljünk magyarul.

Sor került erre is. Egyelőre a karmester visszaparancsolta a szökevényeket a szinpadra. Rövid kiáltása élesen csattant a teremben. »Gyárkáj«, — valami ilyesmit véltem felfedezni benne.

— Mi az, hogy gyárkáj? kérdeztem attól, aki legközelebb állott hozzám, egy tömzsi, szőghaju leánytól.

— Járkáj? Menni, ő megy — mondta oroszul.

A teremből még egy kisebb szoba nyílt, ide mentünk át, a »kulturbizottság központjába«, hogy ne zavarjuk a próbát. A falak mellett könyvespolcok sorakoztak, a nagy kerek asztalon írógép billentyűi csillogtak a villanyfényben. Köréje ülünk, mint egy családi asztal köré. Most veszem észre, mennyire elfáradtam az egész napi

máskálásban. Elégedetten elnyulok a széken.

— Hányan vagytok összesen?

— Kétféle mordvin van a világban: mok-sány és ezrjány, különböző nyelvet beszélnek, de valahogy megértik egymást, összesen három milliót tesznek ki.

Ezt Vasizilj Románucs Charitonov mondja, a fiatal könyvtáros. Orosz neve van, a cárizmus alatt mindenkinek orosz nevet adtak.

Akik itt vannak, különben, mind fiatalok. Ők vezetik ezt a klubot, a kórházat, az iskolát. Most is az a szokás, hogy a fiatalok világot lássanak.

— A háború előtt a mordvinoknak csak 9 százaléka tudott írni-olvasni. Most már 92 százaléka tud. A forradalom óta van saját napilapjuk, irodalmi folyóirataik és persze egész írógárdájuk. Főleg költők és drámaírók. Ebben az évben ötezer mordvin iratkozott be a különböző egyetemekre. Csak Moszkvában ezer tanult.

Megmutatják a könyveket. Egy sereg novellás- és versfüzetet, iskolás könyvet és fordítást. Itt van a mordvin nyelv teljes nyelvtana. Az idén készült el.

Szeretnék egy párat mutatni a hazavinni. Ideadnak az egész könyvtárat. A hazai filológusokra gondolok és kiválgatok egy-egy nyelvtant és versfüzetet. Közben nézem a kerek-, se-nem-szöke, se-nem-barna arcokat; mintha egy sárközi faluban lennék.

Dolgozzunk!

A Romániai Magyar Népi Szövetség október 16-án és 17-én városunkban lezajlott nagygyűlése igazi iránymutató volt a magyar dolgozó tömegek felé.

E nagygyűlést megelőző napok politikai eseményei már megmutatták, hogy melyik az az út, amelyen az összes romániai népeknek együtt kell haladniuk, egy boldogabb és békésebb jövő felé. A Romániai Magyar Népi Szövetség csatlakozása a Nemzeti Demokratikus Arcvonal kormányzati munkatervéhez, egyenes vonalutatást volt.

Ebben a légkörben talált egymásra dolgozó s értelmiségi a nagygyűlésen; ebben a kézfogásban vállalta a falu és város népe, hogy nem hagyják el egymást; ezen a tanácskozáson fogadták meg, hogy minden erejükkel azon lesznek, hogy segítsenek egymáson.

Ezek a napok, míg ilyen együttérzés uralkodott a teremben, zajlott le a legnagyobb politikai vihar körülöttünk, megvádolva minket mindenféle rágalommal, hogy éket verjenek a román és magyar nép közé. Pedig a két nép egymásrataltságában mindig megértette egymást.

A nagygyűlésen elhangzott megrázó jelentések igazolták, hogy nem volt különbség a román és magyar nép között akkor, amikor háborus uszítók céljuk keresztülviteléhez minden eszközt megragadtak, hogy letörjék a szabadságra vágyókat. A népeket egymás ellen uszították, hogy így saját céljaikat valósíthassák meg.

A romániai magyar munkásság nemcsak most adta tanujelét testvéri szeretetének a román munkás felé. Bizonyítékként megemlíthetjük, hogy éppen azok a támadó „demokrata” urak tudják a legjobban, hogy azokban az években, amikor még szabadon lehetett szervezési munkát kifejtetni az erdélyi szakszervezetekben, a legnagyobb egyetértésben dolgoztak együtt román, magyar, zsidó, szász, szerb s más anyanyelvű munkások s egyforma elkeseredéssel harcoltak érdekeik s anyagi létük biztosításáért.

Tudják ők is — s tudjuk mi is —, hogy amikor le akarták törni a munkásság jogait, amikor lehetetlenné akarták tenni a szakszervezeteket, amelyek a munkásság egyetlen bástyáját képezték jogai megvédésére, voltak ők olyan „demokraták”, hogy egy „U. G. I. R.”-ban (Gyáriparosok Országos Szövetsége) tudjanak tömörülni, nemzetiségre és felekezetre való tekintet nélkül.

Tudjuk azt, hogy nem rettentek vissza semmiféle eszköztől s így kaptak akkor is az alkalmon, hogy a fasiszta tanokkal megszédítsék a romániai munkásságot. Ez akkor részben sikerült is. Most is próbálkoznak, de ezúttal mind a román, mind a magyar munkásság részéről határozott visszautasításra találtak.

A munkásság most megértette az idők szavát. Minden magyar munkás megtalálja a helyét a szakszervezetekben, az anyagi jogai biztosításáért vívott harcban. Itt gazdasági politikát folytat a más nemzetiségű munkatársával együtt. Ez nagyon helyes. De ez csak gazdasági politika. S mivel minden gazdasági politika egyben állampolitika is, csak ott találhatja meg helyét politikai tekintetben, ahol a saját érdekeit képviselik. Az 1944 augusztus 23-i események megadták a lehetőségét annak, hogy mindazok a magyar munkások, akik együtt akarnak harcolni a magyar mezőgazdával, értelmiségi munkással, akiknek a sorsa az ő sorsa is, segédkeztek akar nyújtani nekik, — belépessen a Romániai Magyar Népi Szövetségbe.

Csak akkor tudjuk elérni a népek teljes megbékélését, szabadságát, ha őszintén minden kicsinyességen és önös érdeken felülemelkedve, mindenki résztvesz ebben a nehéz küzdelemben.

Pozsár András

Az északerdélyi Kormánybiztosság megszervezése

A Minisztertanács 37/1944 sz. határozatával az erdélyi felszabadult területek Kormánybiztosságának megszervezési bizottságába a következő tagokat nevezte ki: Dr. Hatiegan Emil, Dr. Groza Petre, Dr. Manuila Sabin, Dr. Pop Romulus, Dr. Roxin Teodor, Jumanca Iosif, Dr. Pop Liviu, Chiroianu Valer, Dr. Mărgineanu Aurel.

Szövetséges repülőgépek Tokio felett

(London, 2.) A távolkeleti szövetséges főhadiszállás közleménye szerint az utóbbi két hónap folyamán a japánok a távolkeleten 2594 repülőgépet veszítettek. A

szövetségesek vesztesége ez időben 300 repülőgép volt.

Ugyanez alatt az idő alatt a szövetséges tengeralattjárók a Csendesóceánon 18 ja-

pán hajót, köztük több hadihajót süllyesztettek el.

A tokiói rádió bejelentette az éjjel, hogy erős északamerikai repülőkötelékek jelentek meg Tokió felett.

Svédország kiadja a háborus bűnösöket

(Stockholm, 2.) A svéd külügyminiszter kijelentette a képviselőházban, hogy a svéd kormány nem nyújt menedéket egyetlen háborus bűnösnek sem. Ha pedig lesznek a háborus bűnösök mégis svéd területre menekülnek, Svédország kiszolgáltatja őket államuk hatóságainak.

Egyidejűleg a svéd kormány határozott intézkedéseket tett a Finnországból, vagy Norvégiából svéd területre menekülő német katonák internálása tekintetében. Így például Kushors város közelében 75 barakkot építettek egyenként 500 embert befogadó képességgel. Ide internálják a szökevény német katonákat.

Habsburg Ottó Európába menekült

(London, 2.) A Daily Mail jelenti, hogy Habsburg Ottó elhúzott Amerikából. Külön repülőgépen titokban Európába jött. Még nem lehet tudni, hogy mely országban szállt le.

A bukaresti magyarok figyelmébe!

A Romániai Magyar Népi Szövetség (volt Madosz) bukaresti tagozati irodája a Str. Avram Iancu 1. sz. alatt megnyílt. Telefon 3-49-38. Hivatalos órák reggel 8-tól este 7-ig.

*Ne higgy magyar a németnek,
akármivel hitegetnek!
Hogyha ád is nagy levelet,
mint a kerek köpönyeged
s pecsétet út olyant rája,
mint a holdnak karimája,
nincsen abban semmi virtus,
verje meg a Jézus Krisztus!*

Kurucnóta

Rotterdamhoz közelednek a szövetséges csapatok

Bologna városa bombazápor alatt

(London, 2.) A szövetséges főhadiszállás jelentése szerint az előrenyomuló angol-amerikai erők már csak 25 mérföld távolságra állanak Rotterdamtól, Hollandia egyik legjelentősebb városától. Az ut a város felé nagyon nehéz, mert a németek elárastották a terepet.

Az olasz hadszíntérre érkező jelentések szerint, a szövetségesek már csak 3 kilométerre állnak Ravenna városától, Közeledtek Forlìhoz is, amelytől még 9

kilométerre állnak.

A rossz időjárás erősen hátráltatja a szárazföldi csapatok hadműveleteit.

Bologna városát szinte szünet nélkül bombázzák az amerikai ágyúk.

A Franciaország és Olaszország közti határvidék előtt angol és francia hadihajók jelentek meg és erős ágyútűzzel árasztották el a még ott állomásozó német csapatokat.

FORGÓSZÉL

Nincs gyakorlatuk

a nemzeti demokratikus arcvonal miniszterjelöltjeinek, bármilyen jószándékuak is legyenek, hogy küldetésüknek eleget tehesse. Ezt hangoztatja a nemzeti parasztpárti és liberális sajtó, amikor az arcvonal miniszteri listáját elutasítja.

Nos, az utóbbi napokban több tucat volt minisztert és kormányfőt tartóztattak le a minisztertanács rendeletére, mint olyan háborus bűnösöket, akik Románia sorsát a végveszélybe vitték. A letartóztatott államférfiak között számos politikai és gazdasági szaktekintély is van, akik éveken át fontos szerepet tölthettek be az ország életének irányításában, s akik a kormányzati gyakorlatban való jártasságukat hosszú időn át tartó tevékenységükkel igazolhatták.

Joggal vethetik fel most már Pátráscanuék a kérdést: mi jobb, gyakorlat nélkül kormányozni, vagy pedig kormányzási gyakorlattal — vizsgálati fogságban ülni?

Az újságkészítés

mestersége nem olyan egyszerű, mint ahogy azt sokan hiszik. Már a száraz adatoknak a felsorolása is megdöbbentő az olvasót. Egy négyoldalas lapban van 1600 nyomtatott sor, minden sorban 30—35 betű vagy írásjel, az egészben több mint 50.000 betű.

Az anyagot a szerkesztők előbb megírják, összeállítják, nyomdába adják. A nyomdászok géppel vagy kézzel kiszedik, kefélenyomatót vesznek, a hibákat kijavítják. Összeállítják az egyes oldalakat. Ujabb próbanyomások, újabb hibák és javítások.

Az oldalakról géppel negatív ducokat készítenek. A ducokat kiöntik és az így nyert matricákon fut végig a körforgó gép papírsávja, hogy pillanatok alatt az újság ezreit, a nyomtatott betűk millióit magából kiöntse.

A kész újságokat a kiadó rendezi, csomagolja és irányítja az olvasók táborára felé. Postások, vasutasok, kűldőnők, rikken-csok hordják szét a világnak négyenél is több tája felé.

Az újságból él a papírgyár, a gyári munkás, a papírkereskedő, az aki a nyom-

dafestéket készíti, szállítja, és árusítja. A lap jelenti az újságírók, a kiadók, a nyomdászok, szedők és gépmesterek kenyerét.

Az újság adót fizet az államnak, fizet a postának, a vasutnak. A lapterjesztők vele keresik kenyerüket. A rikkanások belőle élnek és belőle tartják el özvegy édesanyjukat.

Az állam tudja, hogy kell a népnek az újság és ami benne van. A győzelmes hadjáratok híre és az, hogy a megművelés nélkül maradt földeket részes termelésre kell kiadni, hogy meg legyen a mindennapi kenyérünk.

Az állam tudja ezt és tudja azok a hatóságok is, amelyek az újság megjelenéséhez hozzájárulástukat megadják. Kiváltságos tudja ezt a katonai sajtóellenőrző hivatal, amely az újság engedélyét ennyi és ennyi szám alatt kiadja.

Nos, ha már oly felvilágosodottak vagyunk, hogy ennyi tudással rendelkezünk, elárulhatjuk még azt is, hogy háboru van és nem áll minden anyag úgy a rendelkezésünkre, ahogy azt szeretnénk. Nincs vaj és kevés a zsír, nincs szalonna és nem önthetünk olajat a tüzre. Nem megy úgy a papírgyártás ahogy kellene és takarékoskodnunk kell az újságpapírral, mások újságjának és annak az újságnak a papírjával is, amelyet magunkénak mondhatunk.

Boldogok vagyunk, hogy ezt mi mind olyan szépen tudjuk és elmondjuk. Csak azt sajnáljuk, hogy akadnak egyesek, akik nem érvén el a paradicsomi almaágat, nem ehettek a tudás fájának gyümölcséből.

Sajnáljuk azt a megyefőnök urat, aki az országos papírhány idején újságunk ezernyi példányát sötét kamrába záratta és azokat a hivatali tulbuzgóságban szenvedő istápolóinkat, a falusi csend őreinek parancsnokait, akik lapjaink csomagjait eldobozva, a szabad sajtó és a sajtószabadság börtönöreiből csaptak fel.

Olvasóinkat és lapunk barátait pedig kérjük, ne rendüljenek meg ezeknek a jelenségeknek a hallatára. Falvakon, városokban, gyárakban és irodákban tántoríthatatlan kitartással kérjük és követeljük lapunkat, a Népi Egységet!

Lefoglalták a háborus bűnösök vagyonát

A háborus bűnösök vagyonának lefoglalása tárgyában az igazságügyminisztérium utasította az ügyészségeket, hogy ezek vagyonát addig is, míg az eljárás folyamatban van, vegyék zár alá. Az első csoport háborus bűnös vagyonát már le is foglalták. Az ingó, vagy ingatlan vagyonok lefoglalását az illetékes városok törvényszéke mellé beosztott ügyészség eszközölte.

Az igazságügyi miniszter utasította továbbá az ország összes ügyészségeit, s elrendelte a Pamfil Seicaru, Ilie Rădulescu és Nicolae Iliescu közismert háborus uszítók minden ingó és ingatlan vagyonának lefoglalását. A lefoglalt vagyonokat azoknak a károknak fedezésére fordítják, amelyeket ezek „tevékenységükkel” okoztak az országnak.

Hova lett a zsidók 4 milliárdja

(București, 2.) Fővárosi lapjelentések szerint a zsidó központ körül felvert hullámok még nem ütek el. A főkolompus kormánybiztos Radu Lecca és bizalmi emberei, Dr. N. Gingold és Dolfi Grossmann-Grozea kihallgatásuk során jobb ügyhöz méltó buzgalommal igyekeznek bűnüket a zsidó központ biztosára kenni azon az alapon, hogy ők egyszerű eszközök voltak Radu Lecca kezében. A vita az 1944. évben a felmentési könyvecskéért behajtott 4 milliárd lej körül folyt. Lecca azt állítja, hogy az ország behajtását a két Antonescu rendelte volna el. Rendeletet kapott, hogy azt az Antonescu exmarsallné és a Goga Veturia asszony vezetésével a két Antonescu „Consiliul de Patronaj” részére fizesse be, tehát ebben az ügyben nem bűnös. Valamennyien mossák a kezüket; Gingold doktor és Grossmann Dolfi szerint a felelősség Radu Leccát terheli, Radu Lecca szerint a kormányzat a hibás.

Ki tehát a bűnös ebben az ügyben? Ki lehet más, mint valószínűleg — a zsidók.

„LUMINA” Mozgó

Brasov-Brassó, Hirsch-utca 12 sz.

Szerdán, 1944 november 1.-től kezdve nagy román bemutató

A III. emeleti hölgy

Főszerepben: Vasiliu Birlic, Jeana Costa, Mișu Fotino

Előadások folytatódólagosan délután 1/3 órától. Vasárnap d. e. előadás 11 órakor

HIREK

Háromszék megyéhez csatolt községek

A Hivatalos Lapban közölt 521/1944 számú törvény értelmében Háromszék megyéhez csatolták Ürmös, Árapatak, Erőd, Hidvég, Nyárasliget, Arini és Bácstelek, eddig Brassó megyéhez tartozó községeket.

Ujabb „harapófogó” késül Eszacknorvégiában

(Moszkva, 2.) A moszkvai rádió szerda este háromnegyed 8 órakor közölte Sztalin tábornagy napiparancsát, amely szerint Petsamo városát, kikötőjét és körzetét teljesen megüjtötték a német csapatoktól. Mint ismeretes, az északfinnországi győzelem után a szovjet csapatok már átérték a norvég határt is. Londoni hírek most arról számolnak be, hogy német közlemények esetleges partraszállást emlegetnek a norvégiai Narviknál. A szovjet csapatok és az angol-amerikai csapatok ilyenformán harapófogóba szorítanak a Finnországi északi részéből Norvégiába átmenekült németeket.

— A hírlapok új árai. A „Timpul” közlése szerint a papírárak legutóbbi növelésére való tekintettel november 1-től kezdve a két oldalon megjelenő fővárosi újságok ára 10 lejre, míg a négy vagy több oldalon megjelenők ára 15 lejre emelkedett.

— Az Igazságügyminisztérium körrendelete értelmében a három évnél hosszabb gyakorlattal rendelkező ügyvédek a kamarák ügyvédi vizsga nélkül kötelesek a végleges ügyvédek névjegyzékébe felvenni.

— A szófiai rádió magyar adása. (Rádior.) A szófiai rádióban minden kedden és pénteken 15—15 perces magyar műsor van, amelyet a „Szabad Magyarok Bizottmánya” irányít.

— A brassói polgármesteri hivatal közli, hogy a bombakár szenvedett épületek újjáépítését tilos a városi építészeti hivatal engedélye nélkül eszközölni. E rendelkezés alól csak azok a javítások képeznek kivételt, amelyek nem érintik az épület lényeges részeit, tehát a főfalakat, lépcsőket, földemeleteket és a nagyobb épületek tetőzetét. Az engedély iránti kérést jogosított építészeknek kell aláírnia. Ennek kell a munkát is elvégeznie. A kérésben meg kell jelölni a tervezett munkálatokat. Új építési terveket csak akkor kell mellékelni, ha az épület eredeti építési tervén változtatást eszközölnének. Ezek az építési engedélyek illetékmentesek. A polgármesteri hivatal felhívja az érdekelteket figyelmét arra, hogy az építési vonalon kívül eső épületeknek, valamint oly épületek újjáépítése, amelyek a városrendészeti terv szerint kisajátítás alá esnek, tilos. A rendelet ellen vétőket megbírságoznak és elrendelik a szabályellenesen újjáépített épületek lebontását.

*) Vidéki bizománysáinkat kérjük, hogy 8 számú újságunk eladása után azonnal írják meg nekünk levelezőlapon, összesen mennyi újságot adtak el az első nyolc számból. Ugyanakkor számítsák ki, mennyi jár nekünk az eladott újságokért (egy újságért nyolc lejre kell fizetni) és ezt az összeget postautalványon küldjék be nekünk a következő címre: Ziarul „Népi Egység” Braşov, strada Regele Mihai 14.

inasokat

ALKALMAZ

vasesztergályos és lakatosmunkára

„FEROTEHNICA”

ING. CACOVEANU VASILE

Braşov - Brassó, Strada Lungă 79
Telefon 36-53.

A szovjet csapatok tulhaladtak Kecskeméten és Budapestet fenyegetik

Ellenséges gépek bombázták Aradot és Temesvárt

Petrov tábornok csapatai bekerítik a magyar fővárost

(Bucureşti, 2.) A román hadsereg főparancsnokság legújabb jelentése szerint a román- és szovjet csapatok Magyarországra északkeleti részen megtörték az ellenség ellentámasztását és számos helységet foglaltak el, köztük Kisvárdát, Dombrodot, Kéket, Vasmegyert. Az előrenyomuló csapatok elérték a Tiszát.

A Duna és Tisza között a csapatok újabb térférfesésre tettek szert.

November elsejére virradó éjszaka el-

lenséges repülőgépek bombázták Arad pályaudvarát és Temesvár városát. A lakosság körében veszteségek voltak.

(Moszkva, 2.) Moszkvai jelentések szerint a szovjet hadsereg már tulhaladt Kecskemét városán, noha a város maga még nem esett el. A németek minden házat erődé alakítottak át. A szovjet csapatok elszánt harcokban törnek maguknak utat a város központja felé.

A szovjet hadsereg óriási lendülettel tör Budapest felé. A német-magyar köteléke-

ket elszigetelik egymástól és megsemmisítik.

Legújabb híradások úgy tudják, hogy Petrov tábornok siettetett csapatai előnyomulását Budapestre északkeletre. A szovjet hadvezetőség szemmel láthatólag el akarja vágni az ott harcoló német csapatok visszavonulási útját. A német-magyar vonalakat olyan mélyen és nagy szélességben törték át, hogy a magyar főváros sorsa megpecsételtnék látszik. Hír szerint már folvik is Budapest kiürítése.

Mit ír a román sajtó?

A Curierul

közi, hogy a Gyáriparosok Országos Szövetsége ellenjavaslatot dolgozott ki azokra a javaslatokra vonatkozólag, amelyeket a Magánalkalmazottak Szakszervezete előterjesztett.

A lap úgy tudja, hogy az érdekeltek a napokban összeülnek a kérdés megvitatására.

A Drum Nou

„A Brassó-megyei földművesek az Ekéfrontban szervezkednek” címmel közli az Ekéfront vulkán és telui tagozatának megalakulásáról szóló jegyzőkönyvet. A cikk bevezetése hangsúlyozza, hogy a megye földművelése azért lép be az Ekéfrontba, mert a földművesek csak saját magukból alakított szervezetben védhetik meg érdekeiket.

A Libertatea

cikkében a hadifoglyok tragédiája rázza meg az olvasó lelket.

A németek nem tartják tiszteltben a nemzetközi jog legegyszerűbb előírásait sem. A semleges államokon keresztül lélegzetelállító hírek szivárognak ki a hadifoglyok, a több mint két millió francia civil munkás stb. tragikus sorsáról. Két román tiszt, aki az erdélyi fronton jutott német fogságba, kalandos kiszabadulása után, a következő nyilatkozatot tette: „Kenyeret nem kaptunk egysezer sem. Száritott főzelékkeves volt a napi étkezés. Esőben, szélben a szabadban kellett aludnunk, csizmánkat, kabátunkat elvették, úgyhogy majdnem meztelenek voltunk. Ahányszor a bánásmód megváltoztatást kértük, megverték.”

A Scanteia

A fasizmus, hogy hatalmi, kizsákmányoló és elnyomó céljait elérje, sovinszta fajpolitikát üz, ellentétet szítva a népek között. Hitler és a nemzeti szocializmus „elméleti tudósai”, hogy céljukat elérhessék, kitalálták „a német faj felsőbbrendűségét” és ennek az elvnek alapján tömeggyilkosságokat rendeztek a zsidók, szerbek, oroszok stb. között.

Antonescu, Hitler hűséges szolgája, magáévá tette ezt „az elvet” és valóságos küzdelmet vívott, hogy a román nép és a zsidók, oroszok, bolgárok, magyarok, stb. között ellentétet szítsa.

Az lett volna természetes, ha Antonescu áruló rendszerének bukása után, ennek az irányzat és mérgező eszmetérjesztésnek vége szakadt volna és megkezdődött volna a román nép békés együttélése, igazi demokratikus szellemben a többi ittlakó nemzetiségekkel és szomszédnépekkel.

De sajnos a valóságban nem ez történt. Még mindig vannak körök, amelyek a demokrácia leple alatt ugyanazt a sovén és ellenséges politikát folytatják.

Ezek a körök, jól meghatározott érdekből, erőteljes hírvérést folytatnak a magyar nép ellen. Megkísérlik, hogy Hitler és Szálassy martalócainak minden bűnét a magyar népre hárítsák. És mivel a magyar parasztok és munkástömegek Romániában igazi demokratikus szervezők, a magyar népet a föld alatt vívott harca legstőtebb idején karöltve küzdött a román hazafiakkal Antonescu, Hitler és

Horthy önkénye ellen — ezek a körök reakciós és sovén gyűlöletüket elsősorban a Madosz ellen öntik ki. A tegnapi nemzeti parasztpárti gyűlésen, ennek a pártnak egyes vezetői „le a magyar fasizmussal, mely a Madosz mögött rejtőzködik” feliratu táblákat adtak a résztvevők kezébe.

Ilyen módon akarják a román nép harcat az égető és életbevágó fontosságú kérdésekről elterelni és saját érdekei ellen téves utra téríteni.

A román nép azonban jóllakott a faji hazugságokkal.

A román népnek ugyanaz a leszámolnivalója van a magyar fasistákkal és a hitleristákkal, mint az áruló légionistákkal, a román háborús bűnösökkel, akiket ezek a nemzeti parasztpárti vezetők takargatni akarnak.

A román nép, hazafias demokrata szerveitől irányítva, a Madoszba szervezett magyar munkásokkal és parasztokkal együtt fog harcolni úgy a magyar, mint a román fasisták ellen.

A Victoria

„Választ vár a nép” címen a következőket írja:

„A munkások százazreinek — köztük az értelmiségieknek — szavától visszhangzik a főváros augusztus 23-ika óta. Demokratikus kormányt követelnek. Attól sem zárkoznak el, hogy helyet biztosítsanak az ugynevezett történelmi pártoknak a kormányban, ha azok őszintén együtt akarnak működni a Nemzeti Demokratikus Arcvonalal.

— A nép harsogó hangja azonban a kormányván süket fülekre és követelése konok ellentállásra talál.

A cikk kifejti ezután, hogy nem forradalmi útjaitól van szó, amelyekből bizonyos társadalmi réteg megijedhetett volna, hanem csak a legsekélyebb és legstőtebb életkérdések azonnali rendezéséről. Emberibb életet, jobb megélhetést, az emberi méltóság tiszteltbentartását követelik.

— Ez a szürke kormány — folytatja a cikk — amelynek már szeptember 12-ikén távoznia kellett volna, mikor a Nemzeti Demokratikus Arcvonal miniszterei kiváltak belőle, — miért nem akarja meghallani a nép hangját?

Félnek emelni a dolgozó nép életszínvonalát, amelytől eddig csak a legsúlyosabb áldozatokat követelték?

Megtalálták a romániai német népcsoport irattárát

(Bucureşti, 2.) Egy fővárosi jelentés közli, hogy az állambiztonsági hivatal szervei érintetlenül megtalálták a romániai német népcsoport teljes irattárát. Megtalálták a szervezet tagjainak névsorát is.

Horthy kormányzó lemondása

(London, 2.) A Reuter-ügynökség a budapesti német sajtóügynökség nyomán közli, hogy a felsőház csütörtökön összeül, hogy Horthy kormányzó lemondásának elfogadása felett határozzon.

Meghívó

Az I. A. R. fémipari szakszervezet meghívja összes tagjait a vasárnap, november 5-én, reggel 9 órakor a Modern-mozgó termében tartandó közgyűlésre.

Közzgazdasági hírek

— Az Árkormánybizottság 542/1944 számú rendelete értelmében a román terméstermésű hántolt rizs ára nagyban 285 lej kilónként. Ebből az árba beleértendő az 1,50 százalékos számlabélyeg, a 6 százalékos nemzetvédelmi illeték, a forgalmi adó és a papírszáll-csomagolás. A hántolt rizs ára kicsinyben 350 lej kilónként olyan helységeken, ahol hántolók működnek, míg egyéb helyeken 364 lej. A hántolók minden 50 kilónál nagyobb rendelést kötelesek elfogadni.

— A Munkaügyi Minisztérium 27063/1944 sz. határozata a brassói „Prerom” r.t. műszergyárt arra kötelezte, hogy alkalmazottjai részére étkezdet létesítsen.

— A Közellátási Minisztérium 1790/1944 sz. rendelete értelmében az egész országban huskonzervet, felvágottat és szalámit csak kedden, csütörtökön és szombaton szabad árusítani. Disznóhús és marhahús eladása csak szombaton és vasárnap, míg juhús eladása csak szombaton, vasárnap és kedden történhetik. A vendéglők húst csupán szombaton és vasárnap szolgálhatnak fel. Egyéb napokon a vendégek csupán szárnyast vagy halat fogyaszthatnak.

— A Hivatalos Lap 246/1944 száma közli az Árkormánybizottság 546/1944 sz. rendeletét, amely a cipőkretek és bőrszírok árát állapítja meg.

Apróhirdetések

Legkisebb apróhirdetés fix szöveg 150 lej minden további szó 15 lej. Állástkeresőknek 50% enedmény.

Eladó Telefunken-rádió, kerékpár, gyapjuszőnyeg, és női télikabát. Rosenberg, Braşov, str. Tache Ionescu 1-a. (25)

Rikkancsokat (utcai újságárusokat) külvárosi részekre keresünk. Állandó jóvedelem. Jelentkezni lehet kiadóhivatalunkban, Braşov, str. Reg. Mihai 14. (14)

Újságkihordással gyermekek, felnőttek, idősebbek, délután 2—3 órai munkával állandó mellékjövödelmet kaphatnak. Jelentkezni lehet kiadóhivatalunkban, Braşov, str. Reg. Mihai 14. (15)

Gépirónó, mindhárom nyelven otthoni munkát vállal. Braşov-Brassó, str. Matei Basarab 30 (bolonyai volt Malom-utca). (16)

Egyedülálló, középkorú, intelligens nő, házvezetőnő állást keres. Cím a kiadóban. (23)

Szerkesztőség: Braşov-Brassó, Str. Argintarilor 16

Kiadóhivatal: Braşov-Brassó, Str. Reg. Mihai 14 Telef. 2030

Nyomatott: Tipografia „Drum Nou” Braşov, Str. Regele Mihai 14